

УДК 677.025

ШЛЯХИ ЕФЕКТИВНОГО ВИКОРИСТАННЯ НЕРАЦІОНАЛЬНИХ ЗАЛИШКІВ ТЕКСТИЛЬНИХ МАТЕРІАЛІВ ШВЕЙНОГО ВИРОБНИЦТВА

Студ.гр. М-4 Шуляк І.А.¹

Керівник викладач вищ. категорії. Поліщук О.В.¹

Студ. Писаренко О.В., гр. МгДШ-18²

¹Білоцерківський коледж сервісу та дизайну

²Київський національний університет технологій та дизайну

Мета і завдання. Знаходження шляхів та засобів ефективного використання залишків текстильних матеріалів швейного виробництва.

Для досягнення даної мети визначені такі завдання як: проаналізувати шляхи використання залишків текстилю; методи переробки вже готової продукції (одягу) та старої тканини: ресайкл – створення виробів з перероблених або вживаних матеріалів, апсайкл передбачає виготовлення нових речей на основі старих, які мають абсолютно нове призначення; застосування печворку (лоскутного шиття) як метод використання невеликих залишків текстильних матеріалів.

Об'єкт та предмет дослідження. Об'єктом дослідження є пошук шляхів та методів ефективного використання нераціональних залишків текстильних матеріалів швейного виробництва.

Предметом дослідження є одяг створений із залишків текстилю.

Методи та засоби дослідження. Для визначення раціональних варіантів переробки текстильних залишків застосовано методи системного аналізу, аналітичний метод збору та обробки інформації.

Наукова новизна та практичне значення. Визначено алгоритм модифікування залишків текстилю у новий високо естетичний матеріал, одяг. Практичне значення отриманих результатів полягає у використанні отриманих результатів при розробці сучасної колекції моделей одягу..

Результати дослідження. Всі види текстильних матеріалів та волокон відносяться до категорії легкозаймистих. При великих скупченнях тканини і одягу загроза пожеж значно зростає. У більшості випадків текстильні відходи являють собою гори ганчірок, звалених в окремому приміщенні або на майданчику для зберігання. Вони займають корисні виробничі площі та можуть десятиліттями захащувати смітники.

Переваги ефективного використання нераціональних залишків текстильних матеріалів швейного виробництва:

1) екологічний фактор (Переробка текстилю значно знижують загрози забрудненості сміттєзвалищ та ризик загорання. Натуральна тканина розкладається близько 100 років, синтетика зберігається значно довше, при цьому шкідливі речовини потрапляють в ґрунт і ґрунтові води. Спалювання, особливо синтетичних матеріалів, фарбованих тканин, призводить до викиду токсичних речовин у навколишнє середовище. Повторне використання текстилю дозволяє не загроможувати сміттєзвалища, знижує рівень забруднення та викиданню токсинів у середовище);

2) економічний чинник (Для швейних і ткацьких підприємств переробка відходів тканин і волокон - це можливість отримати додатковий дохід від повторного використання текстилю, звільнити виробничі площі від завалів непотрібних кусків і волокон).

Сучасне суспільство виробляє та споживає значно більше товарів, ніж йому насправді потрібно, а на зміну речам, які набридають чи псуються, швидко приходять нові.

**Сучасні матеріали і технології виробництва виробів
широкого вжитку та спеціального призначення**

Технологія та конструювання швейних виробів

Винахідливі hand made майстри знайшли рішення, яке допомагає не лише покращити екологічну ситуацію, а і зменшити собівартість нових виробів - достатньо створювати їх з речей, що вийшли з ужитку, або залишків матеріалів від промислових виробництв.

Існують такі основні шляхи повторного використання залишків текстилю [1, 2]:

1) ресайкл. (Деякі майстри використовують залишки тканин від великих виробництв, або одяг, що не був реалізований в магазинах, і створюють з них текстильні аксесуари, декор для дому, чи, навіть, одяг. Зазвичай, такі речі виготовляються з клаптиків тканини або текстильної пряжі.);

2) апсайкл - виготовлення нових речей на основі старих, які мають абсолютно нове призначення. (На сьогоднішній день ринок перенасичений великою кількістю текстильних виробів. Люди не ремонтують свій одяг адже це не є модним на сьогодні, це є показником бідності, тому вони просто викидають його і купують все новий і новий. Апсайкл дає змогу надати одягу друге життя, зробити з нього нову стильну та неповторну річ).

Найпопулярнішим методом реалізації ресайклу та апсайклу є застосування методу печворку – виду рукоділля в якому по принципу мозаїки зшивається суцільний виріб із шматочків тканини. У процесі роботи створюється полотно з новим кольоровим рішенням, візерунком іноді фактурою.

За результатами дослідження запропоновано ряд моделей жіночого одягу зі застосуванням печворку, як методу використання текстильних залишків з швейних виробництв. Запропонована колекція належить до номінації pret-a-porte de lux (рис. 1).

Рисунок 1 – Моделі колекції жіночого одягу зі застосуванням печворку

Висновки. За результатами аналізу існуючих шляхів ефективного використання нерациональних залишків текстильних матеріалів швейного виробництва розроблено авторську колекцію вечірніх суконь.

Ключові слова. Апсайкл, ресайкл, печворк.

ЛІТЕРАТУРА

1. STYLEINSIDER [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://styleinsider.com.ua/2017/02/chetvyortaya-fashion-revolyutsiya-kurs-na-nosibelnost-i-tehnologii/>.

2. TIMEout [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.timeout.ru/msk/feature/478716>.